

Naar der i Legenden tales om Kosmografernes Mening, bør dette næppe tages altfor højtideligt. I det foreliggende Tilfælde er Kosmografernes Mening rimeligvis alene repræsenteret af det Oversigtskort, Tegneren benyttede som Grundlag for sine Stedfæstelse. af Ekspeditionens Resultater. Her var Landstrækningen, som han antog, at Corte-Real havde set, betegnet som 'a punta d' Asia'. Dette Parti kopierede han saa og føjede det derefter ind i sit Oversigtskort. Den Signatur, han selv tilføjede, var kun en Gengivelse af Mandskabets Oplysninger omsat til Kartografiens Sprog. Kortstumpen skulde jo forestille det isomflydte Bjærgland, der var observeret fra Søen Aar 1500. Følgelig maatte der indtegnes et Bjærgparti og udenfor dette et bredt Isbælte. Andet og mere end en Illustration til en tvivlsom Hypothese kan denne geografiske Signatur altsaa ikke gælde for. Det er Korttegnerens Forestillinger om, hvor Landet laa, og hvordan det saa ud. Der foreligger Vidnesbyrd om, at i det mindste én omtrent sam-

tidig portugisisk Kartograf løste den vanskelige Opgave paa en langt mere tiltalende Maade, nemlig Ophavsmanden til den Korttype, som er gengivet i Afb. 1. (= Fig. 35 i *Cartographia Groenlandica*). Indskrifterne viser jo, at ogsaa den skal illustrere Resultaterne af Corte-Real's Opdagelser. Her kaldes det Aar 1500 fra Søen observerede Land terra do lavrador og ansættes Nord for »Bacalnao« (det i 1501 opdagede Land), men begge Strækninger ligger tæt op ad hinanden kun skilte ved et smalt Stræde.

Om disse Stedfæstelser herskede der altsaa allerede i Samtiden meget delte Meninger. For mit Vedkommende er jeg, som antydnet, mest tilbøjelig til at slutte mig til den sidst omtalte, der ubetinget giver den bedst gennemtænkte Løsning af Problemet og til Punkt og Prikke og stemmer med Sø-mændenes Forklaring, saaledes som den foreligger i Pasqualigos Breve — maaske ogsaa med de virkelige Forhold.

Olufsens »Sahara«-Ekspedition.

Efter at Professor Ole Olufsen af Carlsbergfondet, Rask-Ørsted Fondet og fra privat Side har faaet de nødvendige Midler til Disposition til Udførelse af sin planlagte geografiske Ekspedition til Sahara i 1922—23, er Ekspeditionens Afrejse fra Kjøbenhavn ansat til Slutningen af Oktober d. A. Professoren har i 1912—1914 med Understøttelse af Carlsbergfondet gjort Rejser i Tunisien og det østlige Sahara (El Erg). De øvrige Medlemmer af denne Ekspedition, der skal udføres i Efteraaret og Vinteren 1922—23, bliver Geograferne Cand. mag. Einar Storgaard, Cand. mag. Olaf Kayser, Botanike-

ren Magister K. Gram og den franske Geograf, Dr. Jaques Bourcart. Ekspeditionens Hovedrute vil gaa fra Tunis over Chott Djerid, El Oued, Touggourt, Ouargla, El Golea til Ahaggarbjærgene i Central-Sahara. Undersøgelserne drejer sig om fysisk Geografi (Geomorfologi), Geologi, Etnografi, Erhvervsgeografi og Botanik. Der skal bl. a. foretages større Indsamlinger af Materiale til Belysning af Ørkenens Produktivitet, ligesom Ekspeditionen haaber at kunne medbringe etnografiske Samlinger, særlig fra Nomadestammerne.